

ಮನೆ ಹೊಕ್ಕೊಳ್ಳವುದು

ಭಾರಿಯರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ದೇಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುರುಹಿನಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಲೋಕೋ ಭಿನ್ನ ರುಚಿ’ ಎಂಬಂತೆ ದೇಶದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಆಚರಣೆಯ ರೀತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನರೆಯ ಆಂತ್ರ ತಮಿಳನಾಡು, ಕೇರಳ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ದೃಷ್ಟಿ ಕನಾಟಕದ ಆಚರಣೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಆಚರಣೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಕೇಲವು ಜಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಆಚರಣೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇತರ ಜಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಆಚರಣೆಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಇಷ್ಟತ್ವ ಕೆಲೊಮೀಟರಿಗೆ ನಾವಾದುವ ಭಾಷೆ (ದೈಲಿಕೆ) ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿವ ಮಾತ್ರ ಈ ಆಚರಣೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಅನ್ಯಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ (ಮಗಳ ಗಂಡ) ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಹಳೀಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ ವರ್ಷ ಬರುವ ಮೊದಲ ದೀಪಾವಳಿ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಳಿಯನನ್ನು ಆಯಾಸಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸ ಒಟ್ಟೆ ಹಾಗು ಇತರೆ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿ ಸತ್ಯರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ. ಆತ ಅಲ್ಲಿ ‘ಅಳಿಯದೇವರು’. ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಬಾಗಲಕೋಟಿ, ವಿಜಯಪುರ, ಯಾದಗಿರಿ, ಕಲಬುಗಿ, ರಾಯಚೌರು, ಹೊಪ್ಪಳ ಮುಂತಾದ ಜಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಳಿಯದೇವರು ಮೊದಲ ಸಲ ಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಬರುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ‘ಮನೆ ಹೊಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮದುವೆಯೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ವರದಳಿಕೆ, ವರೋಪಿಬಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆ, ಹಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಾಟದಂತೆ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗಿ ಜಗ್ಗಾಟ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಆಯೆರಿಯಂತೂ ಇದ್ದದ್ದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಅಳಿಯದೇವರ ವಜನಿಗೆ ತಕ್ಷತೆ ಬಂಗಾರದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ತೊಲೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕೆ ದು ತೊಲೆಗಳಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಳಿಯ ಕಡಿಮೆ ತಾಕಡವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಾವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ, ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆ, ಅಥವಾ ತೊಲೆ ಬಂಗಾರವಾದರೆ ಅಳಿಯದೇವರು ಶಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ‘ಮಾವ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಟಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೇ ಸಾಕು’ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವದ